

Publicerad 2005-10-03 01:24 av ida..

Vem är du?

Ibland ter sig livet så obändigt vist

i frågor som gäller mitt bästa,

som om det visste vad som ska ske sist

och vad som torde vara mitt nästa.

Se så åker jag fjärran norr om stan

för att hälsa en gammal bekant,

där finner jag dig som en fjällets orkan

och genast fyller mig känslan markant.

Sedan kunde jag varken tänka klart

eller göra nåt vettigt med orden,

för pirret tog fart, knappast underbart

men fick mig glömma allt här på jorden.

Nu är jag hemma och tänker på dig

och undrar vem du egentligen är,

som fick marken att kännas så ostadig

men mig så säker på att jag blev kär.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ida.. med Poeter.se id #4329 innehar upphovsrätten